

**Hallituksen esitys Eduskunnalle laeiksi rintamasotilaseläkelain
ja eläkkeensaajien asumistukilain 6 §:n muuttamisesta**

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan parannettavaksi pientä eläkettä saavien rintamaveteraanien taloudellista asemaa rintamalisäjärjestelmää kehittämällä. Kansaneläkkeeseen maksettavan rintamalisän ohella voitaisiin maksaa myös ylimääräistä rintamalisää, jonka suuruus olisi pääsääntöisesti 7,5 prosenttia maksettavan lisäosan määrästä. Ylimääräisen rintamalisän tarkoituksena on nykyistä paremmin hyvittää sota-ajalta menetettyä eläketurvaa. Ylimääräinen rintamalisä olisi suurimmillaan 113 markkaa kuukaudessa ja se maksettaisiin nykyisen 156 markan suuruisen rintamali-

sän ohella. Nykyisen rintamalisän tapaan ylimääräinen rintamalisä olisi verotonta tuloa.

Rintamalisäjärjestelmään ehdotetut muutokset parantaisivat noin 182 000 rintamaveteraanin asemaa. Valtiolle muutoksista aiheutuisi noin 145 miljoonan markan vuotuiset lisäkustannukset vuoden 1986 hintatasossa arvioituna. Vuonna 1986 uudistuksesta aiheutuisi noin 25 miljoonan markan lisäkustannukset.

Uudistus on tarkoitus saattaa voimaan 1 päivänä marraskuuta 1986.

PERUSTELUT

1. Nykyinen tilanne

Rintamasotilaseläkelain (119/77) 1 ja 9 §:n mukaan rintamalisää maksetaan kansaneläkkeensaajalle, jolle on annettu rintamasotilas-, rintamapalvelus- tai veteraanitunnus. Rintamalisä voidaan myöntää Suomen kansalaiselle ja myös Suomessa asuvalle ulkomaan kansalaiselle.

Rintamalisää maksetaan tasasuuruuisena kaikille siihen oikeutetuille. Rintamalisän määrä on 156 markkaa kuukaudessa. Tammikuussa 1986 rintamalisää sai 254 112 rintamasotilasta ja rintamapalvelukseen osallistunutta naista.

Rintamalisää (aikaisemmin rintamasotilaslisää) on maksettu 1.9.1971 alkaen rintamasotilaseläkkeestä annetun lain (294/71) perusteella. Rintamalisä säädettiin alunperin parantamaan nimenomaan pienituloisen rintamasotilaan eläketurvaa.

Järjestelmän alkaessa rintamalisää maksettiin 55 vuotta täyttäneelle kansaneläkkeen silloista tukiosaa saavalle rintamasotilaille. Myös rintamasotilaalla, joka siirtyi rintamasotilaseläkkeeltä välittömästi kansaneläkkeelle, oli oikeus lisään, vaikkei hänellä olisi ollut oikeutta tukiosaan.

Rintamalisän myöntämisedellytyksiä muutettiin edellä mainitulla 1 päivänä heinäkuuta 1977 voimaan tulleella rintamasotilaseläkelailailla. Taavoitteena oli laajentaa rintamalisän saajien piiriä luopumalla 55 vuoden iän vaatimuksesta. Irrottamalla lisä tukiosasidonnaisuudesta, luovuttiin myös lisän tarveharkinnasta. Rintamalisää ei kuitenkaan ollut tarkoitus myöntää rintamaveteraanille, jolla rintamapalvelusaika otettiin huomioon eläkettä määrättäessä. Jotta rintamapalvelusajan huomioon ottaminen olisi kohdellut tasapuolisesti kaikkia veteraaneja, säädettiin, että

rintamalisään oli oikeus vain sellaisella kansanelä-kettä saavalla rintamasotilaalla, jonka työ- tai virkasuhteeseen perustuvassa eläkkeessä rintamapalvelusaikaa ei oltu otettu huomioon.

Vuoden 1977 lainmuutoksen valmistelutöiden yhteydessä oli jo selvitetty mahdollisuuksia yksilöllisten rintamavuosien huomioon ottamiseen työeläkkeissä. Asiaa oli tutkittu työmarkkinajärjestöjen vuonna 1974 tekemän tulopoliittisen kokonaisratkaisun yhteydessä sovitulla tavalla. Selvityksen mukaan työeläkejärjestelmään soveltuva teknisenä vaihtoehtona olisi ollut korottaa työeläkettä tietyllä rintamapalvelusajasta riippuvalla prosenttimäärällä. Rintamasotilaseläkelakia valmistellessaan hallitus ei kuitenkaan pitänyt ratkaisua tarkoituksenmukaisena, koska järjestelmä olisi antanut suurituloisille suuremman korotuksen ja järjestelmän ulkopuolelle olisi jäänyt noin 100 000 työeläkejärjestelmän ulkopuolella olevaa rintamasotilasta. Näillä perusteilla rintamalisäjärjestelmään tehtiin edellä mainittu muutos rintamalisän myöntämisestä vain kansaneläkettä saaville.

Työ- tai virkasuhteeseen perustuvalla eläkkeellä tarkoitettiin edellä mainitussa rintamasotilaseläkelaisissa vain valtion eläkelain (280/66) 10 §:n 2 ja 3 momentin mukaan määräytyvää eläkettä tai samojen perusteiden mukaan määräytyvää lakiin, asetukseen tai julkiseen eläkesääntöön perustuvaa muuta eläkettä sekä kunnallisten viranhaltijain ja työntekijäin eläkelaisissa (202/64) säädetyn lisäeläketurvan mukaista tai sitä vastaavaa eläkettä.

Oikeuskäytännössä säännöksen tulkinta muutui sellaiseksi, että rintamalisän piiriin pääsivät myös kaikki ne julkisoikeudellista eläkettä saavat, jotka ilman rintamallaolovuosiakin saivat täyden eläkkeen. Heillä rintamallaoloaika ei siten tosiasiallisesti ollut vaikuttanut eläkkeen määrään. Rintamalisän luonteen näin muututtua se irrotettiin sidonnaisuudesta työ- tai virkasuhteeseen perustuvaan eläkkeeseen vuoden 1981 heinäkuun alusta voimaan tulleella rintamasotilaseläkelain muutoksella (1085/80). Samanaikaisesti rintamalisäoikeus laajennettiin koskemaan myös rintamapalvelustunnuksen saaneita naisia.

Työeläkettä vailla olevien ja pientä työeläkettä saavien veteraanien eläketurva on edelleen koettu riittämättömänä. Näiden veteraanien taloudellisen aseman parantamiseksi olisi eläketurvaa kehitettävä siten, että periaatteellisenä tavoitteena on rintamapalvelusajasta johtuvan menetyksen hyvittäminen eläketurvassa. Rintamaveteraani-

asiain neuvottelukunta on tehnyt esityksen sosiaali- ja terveystieteille ylimääräisen rintamalisän sisällyttämisestä rintamasotilaseläkelakiin.

2. Ehdotetut muutokset

Edellä olevan perusteella ehdotetaan, että rintamalisäjärjestelmää kehittämällä hyvitetäisiin erityisesti työeläkettä vailla olevien ja pientä eläkettä saavien rintamaveteraanien eläketurvaa. Rintamapalvelusajasta johtuva eläketurvan puute otettaisiin huomioon maksamalla nykyisen rintamalisän ohella ylimääräistä rintamalisää.

Yksilöllisen rintamapalvelusajan huomioon ottaminen on erittäin vaikeaa. Tämä on käytännössä selvästi käynyt ilmi toteutettaessa rintamaveteraanien varhaiseläkelakia (13/82), jossa selvityksiä tehtiin ainoastaan noin 10 000—15 000 tapauksessa.

Yksilöllisen rintamapalvelusajan selvittäminen noin 250 000 rintamaveteraanin kohdalta aiheuttaisi huomattavia kustannuksia puolustushallinnon alalla. Naisten kohdalta yksilöllistä palvelusaikaa ei olisi edes mahdollista selvittää, koska tiedot puuttuvat.

Koska kuitenkin tavoitteena olisi löytää vaihtoehto, joka mahdollisimman hyvin vastaisi sitä tosiasiallisen eläketurvan menetystä, joka vuosien 1939—45 sodista aiheutui, ylimääräinen rintamalisä tulisi pyrkiä määrittelemään keskimääräisen menetyksen mukaan. Tämän mukaisesti ylimääräinen rintamalisä on määritetty seuraavien perusteiden mukaan:

Puuttuva eläke on määrätty raskaissa työolosuhteissa olleen valtion viranhaltijan keskimääräisen kuukausipalkan mukaan. Se on arvioitu 7 200 markaksi kuukaudessa. Lisäksi on oletettu, että kolmen vuoden rintamapalvelusajana eläkettä olisi karttunut valtion eläkelain enimmäismäärän eli 2,2 prosentin mukaan vuodessa ja että se työeläkkeenä on lisäosaa vähentävää ja veronalaista tuloa. Näin saatu työeläkkeen lisäystarve olisi bruttona 475 markkaa kuukaudessa. Nettoina se olisi kansaneläkkeen ja työeläkkeen yhteensovitus ja ylimääräisen rintamalisän verottomuus huomioon ottaen 113 markkaa kuukaudessa. Tämä korvaisi puuttuvan eläketurvan varsinaisen työeläkkeen ollessa 1 300—2 700 markkaa kuukaudessa. Laskennallinen täysimääräinen ylimääräinen rintamalisä olisi 113 markkaa kuukaudessa, joka periaatteessa hyvittäisi rintamaveteraanille edellä mainitusta kolmen vuoden rintamapalvelusajasta aiheutuvan puuttuvan eläketurvan.

Markkamääräinen korotus ei kuitenkaan kaikille veteraaneille annettuna ottaisi huomioon sitä yksilöllistä eläkkeen vajavuutta, joka rintamallaolosta on aiheutunut. Sen vuoksi on tarkoituksenmukaista, että ylimääräinen rintamalisä määriteltäisiin tiettyinä prosenttina lisäosan määrästä, koska nykyinen lisäosa osoittaa nimenomaan eläketurvan tason. Tällä menettelyllä lisä saataisiin käytännössä kohdistetuksi pientä työeläkettä saaville ja työeläkettä vailla oleville veteraaneille. Koska vanhimmilla veteraani-ikäluokilla on yleensä pienimmät työeläkkeet, kohdistuisi ylimääräisestä rintamalisästä aiheutuva hyöty suurimpana näihin ikäluokkiin, joilla myös rintamapalvelusaika on yleensä pisin.

Ehdotuksessa esitetään, että ylimääräinen rintamalisä olisi 7,5 prosenttia maksettavan lisäosan määrästä. Ylimääräisen rintamalisän määrä vaihtelisi 1 markasta 113 markkaan kuukaudessa. Keskimääräinen ylimääräinen rintamalisä olisi noin 66 markkaa kuukaudessa. Nykyisen 156 markan rintamalisän huomioon ottaen rintamapalvelusajasta tuleva kokonaisuhyvitys eläkkeeseen vaihtelisi siten rintamaveteraanin muusta työeläkkeestä riippuen 156 markasta 269 markkaan kuukaudessa. Ylimääräinen rintamalisä olisi verotonta tuloa kuten nykyinen rintamalisäkin.

Lisäosaan vaikuttavien eläketulojen kasvaessa maksettavan lisäosan määrä alenee. Tällöin myös ylimääräisen rintamalisän määrä alenisi. Lisäosaan ei ole oikeutta yksinäisellä eläkkeensaajalla, kun lisäosaan vaikuttavat eläkkeet ja niihin rinnastettavat korvaukset ylittävät ensimmäisessä kuntaryhmässä 38 240 markkaa, toisessa kuntaryhmässä 36 370 markkaa ja eläkkeensaajapuolisoilla vastaavasti 31 380 ja 29 860 markkaa vuodessa. Koska ylimääräistä rintamalisää ei makseta yhtä markkaa pienempänä, sen suoritus lakkaa pyörityssäännöstä johtuen tuloilla, jotka ovat sanottuja markkamääriä noin 150 markkaa vuodessa pienemmät.

Lisäosaan suhteuttamisesta seuraisi, että ylimääräisen rintamalisän määrään vaikuttaisivat paitsi lisäosassa huomioon otettavat eläketulot ja korvaukset myös eläkkeensaajan perhesuhteet ja kuntaryhmä. Tästä lisäosasidonnaisuudesta olisi kuitenkin tehtävä poikkeus sotilasvammalain mukaisen elinkoron saajille. Sotilasvammalain mukainen elinkorko vaikuttaa kansaneläkkeen lisäosan määrään. Sotilasvammalain mukaisen elinkoronsaajia on noin 28 000, joista noin 25 000 saa lisäosaa. Tarkoituksenmukaista ei ole, että heistä pientä työeläkettä saavat jäisivät ylimääräisen rintamalisän ulkopuolelle. Tämän

vuoksi ehdotetaan, että ylimääräistä rintamalisää määrittäessä sotilasvammalain mukaista elinkorkoa saavalle kansaneläkkeen lisäosa määriteltäisiin sen suuruiseksi kuin se olisi, jos elinkorkoa ei olisi otettu huomioon lisäosaa vähentävänä tekijänä. Ylimääräinen rintamalisä olisi 7,5 prosenttia laskennallisen lisäosan määrästä.

Toinen poikkeus lisäosasidonnaisuudesta tehtäisiin silloin, kun on kysymys laitoshoidoajalta maksettavasta lisäosasta. Jos eläkkeensaajan lisäosaa on laitoshoidon vuoksi vähennetty, hänelle maksetaan kuitenkin rintamalisää. Etuuden luonteen huomioon ottaen on tarkoituksenmukaista, ettei laitoshoido vähentäisi myöskään ylimääräistä rintamalisää.

Ylimääräisen rintamalisän määrä tarkistettaisiin vastaavasti kuin kansaneläkkeen lisäosan määrä. Ylimääräinen rintamalisä olisi myös lakkautettava, jos oikeus lisäosaan lakkaa.

Eläkkeensaajien asumistukilain mukaista asumistukea määrittäessä kansaneläkkeestä otetaan tulona huomioon lisäosa. Pohjaosa ja rintamalisä eivät vaikuta asumistuen määrään. Esityksessä ehdotetaan, ettei myöskään ylimääräistä rintamalisää otettaisi huomioon eläkkeensaajien asumistukilain mukaista asumistukea määrittäessä. Tämän vuoksi olisi eläkkeensaajien asumistukilakia muutettava.

Ylimääräinen rintamalisä maksettaisiin hakeumuksetta kaikille siihen oikeutetuille kansaneläkkeen lisäosaa saaville rintamalisänsaajille. Sotilasvammalain mukaista elinkorkoa saavien sotainvalidien tulisi kuitenkin hakea ylimääräistä rintamalisää, jos heidän kansaneläkkeeseensä ei sisälly lisäosaa.

Nyt annettava hallituksen esitys on rintamaveteraaniaisian neuvottelukunnan esityksen mukainen.

3. Esityksen taloudelliset vaikutukset

Edellä esitetyt muutokset parantaisivat noin 182 000 rintamaveteraanin asemaa. Tähän lukumäärään sisältyvät myös ne noin 1 000 sotainvalidia, joilla ei ole oikeutta kansaneläkkeen lisäosaan. Muutoksesta aiheutuvat vuotuiset lisäkustannukset olisivat vuonna 1986 noin 25 miljoonaa markkaa ja vuonna 1987 noin 145 miljoonaa markkaa vuoden 1986 hintatasossa arvioituna. Kustannusten arvioidaan reaalisesti alenevan vuositain lisäosaa saavien rintamalisänsaajien lukumäärän alenemisen ja keskimääräisen ylimääräi-

sen rintamalisän pienenemisen johdosta. Vuonna 1990 kustannukset olisivat arviolta 140 miljoonaa markkaa. Vuonna 1995 kustannukset olisivat noin 100 miljoonaa markkaa. Kustannuksista vastaisi valtio.

Kaikki tämän hallituksen esityksen perusteluissa olevat markkamäärät vastaavat 1 päivänä tammikuuta 1986 voimaan tulleen kansaneläkeindeksin pistelukua 863.

4. Voimaantulo

Ehdotetut muutokset on tarkoitus saattaa voimaan 1 päivänä marraskuuta 1986.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki

rintamasotilaseläkelain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 28 päivänä tammikuuta 1977 annetun rintamasotilaseläkelain (119/77) 1 §:n 1 ja 3 momentti, 9 §:n 2 ja 4 momentti sekä 16 §,

sellaisina kuin niistä ovat, 1 §:n 1 momentti 7 päivänä tammikuuta 1982 annetussa laissa (20/82), 1 §:n 3 momentti 4 päivänä tammikuuta 1985 annetussa laissa (3/85), 9 §:n 2 momentti 30 päivänä joulukuuta 1980 annetussa laissa (1085/80) ja 9 §:n 4 momentti 26 päivänä heinäkuuta 1985 annetussa laissa (672/85), sekä

lisätään lakiin uusi 9 a ja 9 b § seuraavasti:

1 §

Rintamasotilaalla ja rintamapalvelukseen osallistuneella naisella on oikeus rintamasotilaseläkkeeseen, rintamalisään ja ylimääräiseen rintamalisään sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

Rintamasotilaseläke, rintamalisä ja ylimääräinen rintamalisä myönnetään Suomen kansalaiselle. Rintamalisään ja ylimääräiseen rintamalisään on oikeus myös Suomessa asuvalla ulkomaan kansalaisella.

9 §

Samoin edellytyksin kuin rintamasotilaalle myönnetään rintamalisä ja ylimääräinen rintamalisä sellaiselle henkilölle, joka Suomen kansalaisena on osallistunut vuoden 1918 sotaan ja saanut siitä veteraanitunnuksen siten kuin asetuksella tarkemmin säädetään.

Jos kansaneläke on myönnetty varhennettuna vanhuuseläkkeenä, rintamalisää ja ylimääräistä rintamalisää ei suoriteta ennen 65 vuoden iän täyttämistä seuraavan kuukauden alkamista.

9 a §

Oikeus ylimääräiseen rintamalisään on rintamalisänsaajalla, jolle maksetaan kansaneläkkeen lisäosaa. Oikeus ylimääräiseen rintamalisään on 2 momentissa säädetyn edellytyksin myös sellaisella sotilasvammalain mukaista elinkorkoa saavalla rintamalisänsaajalla, joka ei saa lisäosaa.

Ylimääräinen rintamalisä on 7,5 prosenttia maksettavan lisäosan määrästä. Sotilasvammalain mukaista elinkorkoa saavan ylimääräinen rintamalisä määräytyy kuitenkin sen suuruudesta lisäosasta, joka maksettaisiin, jos mainittua elinkorkoa ei olisi otettu huomioon lisäosaa määrättäessä.

Jos henkilön lisäosaa olisi vähennettävä kansaneläkelain 42 b §:n mukaisesti laitoshoidon perusteella, ylimääräinen rintamalisä lasketaan kuitenkin vähentämättömästä lisäosasta.

9 b §

Ylimääräinen rintamalisä myönnetään hakemusta kansaneläkkeen lisäosan saajalle.

Jos ylimääräisen rintamalisänsaajalle maksettavaa lisäosaa on oikaistava tai lisäosa on lakkautettava, ylimääräisen rintamalisän määrä on vastavasti oikaistava tai se on lakkautettava. Jos sotilas-

vammalain mukaisen elinkoron saaja ei saa lisäosaa, ylimääräinen rintamalisä on oikaistava tai lakkautettava samoin edellytyksin kuin lisäosa. Ylimääräinen rintamalisä on oikaistava myös silloin kun sotilasvammalain mukaisen elinkoron saajalle myönnetään lisäosa.

16 §

Rintamasotilaseläke, rintamalisä ja ylimääräinen rintamalisä eivät ole veronalaista tuloa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä marraskuuta 1986.

Ylimääräistä rintamalisää määrättäessä ei maksettavaan lisäosaan katsota sisältyvän 5 päivänä helmikuuta 1982 kansaneläkelain muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksessä (103/82), sellaisena kuin se on osittain muutettuna 22 päivänä joulukuuta 1983 annetulla lailla (1054/83), tarkoitettua lisäosan pienenemisen estämiseksi maksettavaa eläkkeen osaa.

2.

Laki

eläkkeensaajien asumistukilain 6 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 28 päivänä heinäkuuta 1978 annetun eläkkeensaajien asumistukilain 6 §:n 2 momentin 3 kohta, sellaisena kuin se on 5 päivänä helmikuuta 1982 annetussa laissa (112/82), näin kuuluvaksi:

6 §

Vuosituloksi ei kuitenkaan lueta:

3) rintamasotilaseläkelain (119/77) mukaista rintamalisää eikä ylimääräistä rintamalisää;

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä marraskuuta 1986.

Helsingissä 11 päivänä huhtikuuta 1986

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Sosiaali- ja terveysministeri *Eeva Kuuskoski-Vikatmaa*

1.

Laki

rintamasotilaseläkelain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 28 päivänä tammikuuta 1977 annetun rintamasotilaseläkelain (119/77) 1 §:n 1 ja 3 momentti, 9 §:n 2 ja 4 momentti sekä 16 §,

sellaisina kuin niistä ovat, 1 §:n 1 momentti 7 päivänä tammikuuta 1982 annetussa laissa (20/82), 1 §:n 3 momentti 4 päivänä tammikuuta 1985 annetussa laissa (3/85), 9 §:n 2 momentti 30 päivänä joulukuuta 1980 annetussa laissa (1085/80) ja 9 §:n 4 momentti 26 päivänä heinäkuuta 1985 annetussa laissa (672/85), sekä

lisätään lakiin uusi 9 a ja 9 b § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

1 §

Rintamasotilaalla ja rintamapalvelukseen osallistuneella naisella on oikeus rintamasotilaseläkkeeseen *ja* rintamalisään sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

Rintamasotilaseläke *ja* rintamalisiä myönnetään Suomen kansalaiselle. Rintamalisään on oikeus myös Suomessa asuvalla ulkomaan kansalaisella.

Ehdotus

1 §

Rintamasotilaalla ja rintamapalvelukseen osallistuneella naisella on oikeus rintamasotilaseläkkeeseen, rintamalisään *ja* ylimääräiseen rintamalisään sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

Rintamasotilaseläke, rintamalisiä *ja* ylimääräinen rintamalisiä myönnetään Suomen kansalaiselle. Rintamalisään *ja* ylimääräiseen rintamalisään on oikeus myös Suomessa asuvalla ulkomaan kansalaisella.

9 §

Samoin edellytyksin kuin rintamasotilaalle myönnetään rintamalisiä sellaiselle henkilölle, joka Suomen kansalaisena on osallistunut vuoden 1918 sotaan ja saanut siitä veteraanitunnuksen siten kuin asetuksella tarkemmin säädetään.

Jos kansaneläke on myönnetty varhennettuna vanhuuseläkkeenä, rintamalisiä ei suoriteta ennen 65 vuoden iän täyttämistä seuraavan kuukauden alkamista.

Samoin edellytyksin kuin rintamasotilaalle myönnetään rintamalisiä *ja* ylimääräinen rintamalisiä sellaiselle henkilölle, joka Suomen kansalaisena on osallistunut vuoden 1918 sotaan ja saanut siitä veteraanitunnuksen siten kuin asetuksella tarkemmin säädetään.

Jos kansaneläke on myönnetty varhennettuna vanhuuseläkkeenä, rintamalisiä *ja* ylimääräistä rintamalisiä ei suoriteta ennen 65 vuoden iän täyttämistä seuraavan kuukauden alkamista.

9 a §

Oikeus ylimääräiseen rintamalisään on rintamalisänsaajalla, jolle maksetaan kansaneläkkeen lisäosaa. Oikeus ylimääräiseen rintamalisään on 2 momentissa säädetyin edellytyksin myös sellaisella sotilasvammalain mukaista elinkorkoa saavalla rintamalisänsaajalla, joka ei saa lisäosaa.

Voimassa oleva laki

16 §
Rintamasotilaseläke ja rintamalisä ovat vapaat valtiolle ja kunnalle suoritettavista veroista.

Ehdotus

Ylimääräinen rintamalisä on 7,5 prosenttia maksettavan lisäosan määrästä. Sotilasvammalain mukaista elinkorkoa saavan ylimääräinen rintamalisä määräytyy kuitenkin sen suuruudesta lisäosasta, joka maksettaisiin, jos mainittua elinkorkoa ei olisi otettu huomioon lisäosaa määrättäessä.

Jos henkilön lisäosaa olisi vähennettävä kansaneläkelain 42 b §:n mukaisesti laitoshoidon perusteella, ylimääräinen rintamalisä lasketaan kuitenkin vähentämättömästä lisäosasta.

9 b §

Ylimääräinen rintamalisä myönnetään hakemuksetta kansaneläkkeen lisäosan saajalle.

Jos ylimääräisen rintamalisänsaajalle maksettavaa lisäosaa on oikaistava tai lisäosa on lakkautettava, ylimääräisen rintamalisän määrä on vastaavasti oikaistava tai se on lakkautettava. Jos sotilasvammalain mukaisen elinkoron saaja ei saa lisäosaa, ylimääräinen rintamalisä on oikaistava tai lakkautettava samoin edellytyksin kuin lisäosa. Ylimääräinen rintamalisä on oikaistava myös silloin kun sotilasvammalain mukaisen elinkoron saajalle myönnetään lisäosa.

16 §

Rintamasotilaseläke, rintamalisä ja ylimääräinen rintamalisä eivät ole veronalaista tuloa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä marraskuuta 1986.

Ylimääräistä rintamalisää määrättäessä ei maksettavaan lisäosaan katsota sisältyvän 5 päivänä helmikuuta 1982 kansaneläkelain muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksessä (103/82), sellaisena kuin se on osittain muutettuna 22 päivänä joulukuuta 1983 annetulla lailla (1054/83), tarkoitettua lisäosan pienenemisen estämiseksi maksettavaa eläkkeen osaa.

2.

Laki**eläkkeensaajien asumistukilain 6 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 28 päivänä heinäkuuta 1978 annetun eläkkeensaajien asumistukilain 6 §:n 2 momentin 3 kohta, sellaisena kuin se on 5 päivänä helmikuuta 1982 annetussa laissa (112/82), näin kuuluvaksi:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

6 §

— — — — —
 Vuosituloksi ei kuitenkaan lueta:
 — — — — —

3) rintamasotilaseläkelain (119/77) mukaista
 rintamalisää;

3) rintamasotilaseläkelain (119/77) mukaista
 rintamalisää *eikä ylimääräistä rintamalisää*;

— — — — —
Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä marraskuuta 1986.
 — — — — —